

En undersøgelse om at samle

www.teaterbloom.dk

mail@teaterbloom.dk

tlf: +45 42 50 17 22

Forsøgets formål

Temaet for forsøget var fænomenet 'at samle', hvilket blev genstandsfelt for to ugers workshop på Forsøgsstationen. Forsøget skulle danne grundlag for den devisede musiske og visuelle forestilling 'Jeg Mangler en Del', som henvender sig til børn fra 5 år og op. Forsøget var en kollektiv proces med ti deltagere, hvor alle såvel performere, instruktør, produktionsleder som den PR ansvarlige deltog på lige fod.

Fænomenet 'at samle' var ikke blot genstandsfelt for undersøgelsen, men også et dogme for forsøget. Det blev gennemgående for proces, form og indhold i et forsøg på at forstå en samlers tankegang. Vi samlede idéer fra alle deltagere i forsøget. Vi skabte selv samlinger i forsøget, og i forlængelse af det lavede vi en regel, som omfattede at ingen af de samlede objekter måtte forlade rummet.

Vi søgte at forstå verden ud fra en samlers blik, og ønskede at undersøge hvordan en samling tillægges mening og værdi. Et af vores mål var at undersøge forholdet mellem mening og ikke-mening, i såvel performancen som musikken. Dette med henblik på at se på verden med et andet blik end det vante. For at følge denne idé arbejdede vi specifikt med ikke at have pauser mellem øvelserne, men at gå direkte fra den ene øvelse til den anden. Dette for at udfordre vores vante måde at tænke på, og i et forsøg på at 'tilintetgøre' vores behov for konstant at tænke og reflektere. Vi ville fremprovokere en ikke-logisk tankegang og en ikke-rationel opførsel hos os selv, med henblik på at udfordre den gængse forståelse af ekstreme samlere som besiddere af en meningsløs adfærd. I stedet ville vi se hvordan man kan anvende den ikke-logiske tankegang til at anskue verden fra en anden vinkel end den vante og rationelle.

Konklusion

Vi opdagede gennem specifikke øvelser med at skabe vores egne samlinger, hvor hurtigt man knytter sig til en samling og fik derved en forståelse for samleres tilknytning til objekter. Vi udviklede strategier med hvilke vi oplevede hvordan vi knyttede os til objekterne. Eksempelvis ved at fortælle historier til de andre deltagere om objekterne. Enten med udgangspunkt i minder fra vores levede liv, som objekterne var en del af, eller opdigtede historier hvori objekterne spillede en vigtig rolle. Derudover interagerede vi med objekterne, ved for eksempel at danse med dem, eller inddrage dem i en leg. Gennem undersøgelserne erkendte vi hvor hurtigt man knytter sig til objekter, og hvordan man tillægger dem værdi. En værdi som ikke er logisk eller rationel, men som giver mening for samlerne – i dette tilfælde os selv. En af del konklusionen på forsøget blev således bevidstheden om hvor hurtigt man selv kan blive en samler, og blive knyttet til objekter som for andre kan virke ligegyldige.

Reglen om at ingen objekter måtte forlade rummet, ledte til en erkendelse af hvor hurtigt samlinger kan overtage et rum, og understregede hvor hurtigt man kan knytte sig til objekter. På baggrund af denne erkendelse tog vi en essentiel beslutning i forhold til den kommende forestilling 'Jeg Mangler en Del'. Vi besluttede at publikum skulle bidrage til stykket med et samlerobjekt, på derved at inddrage publikum og udvide forståelsen for samlerens synspunkt til publikum.

Proces

Processen ledte til vigtige erkendelser i arbejdet med mening og ikke-mening. Gennem arbejdet med de mange øvelser uden pauser, erfarede vi at det var let at skabe total kaos og meningsløshed, samt at dette var medvirkende til at skabe en masse performativt, musisk og scenografisk materiale. Den store udfordring lå i ikke at miste retningen i kaosset. Vi indså vigtigheden af at holde fokus på fortællingen og intentionen bag opgaverne, da faren ellers er, at udbyttet af opgaverne bliver ligegyldige og overfladiske. For at undgå dette, satte instruktør Till Wyler von Ballmoos rammerne for opgaverne og forsøget. Rammer, hvori deltagerne fik frie hænder og mulighed for at udfolde sig kreativt. Rammerne var dog på samme tid medvirkende til at intentionen bag øvelserne blev

bevaret og at der hele tiden var en form for styring i øvelserne. Valget om ingen pauser at have mellem øvelserne resulterede i et meget tæt samarbejde mellem forsøgets deltagere. Et samarbejde der understregede værdien af deltagernes forskellige faglige baggrunde.

www.teaterbloom.dk

mail@teaterbloom.dk

tlf: +45 42 50 17 22

Uforudsete ændringer

Vi havde før forsøgets start en forestilling om, at forsøget ville fungere som inspiration for vores dramatikere, og dermed ligge grunden til tekstmateriale. Dette var dog ikke forsøgets force, da de mange øvelser var meget abstrakte og uden et egentlig narrativ. Til gengæld var forsøget til stor inspiration for vores scenograf, som ved slutningen af forsøget gennem øvelserne havde udarbejdet en skabelon til scenografien for forestillingen 'Jeg Mangler en Del'.

Efter forsøget

Erfaringerne fra forsøget, ledte til en form for manifest, som vi tog med os til den videre udvikling af forestillingen 'Jeg Mangler en Del'. Vi blev bevidste om at se kvaliteten i at se verden anderledes end vi plejer. Bevidstheden ledte til et ønske om at bevare evnen til ikke at se verden på en rigtig og en forkert måde. Ydermere blev vi bekræftet i vigtigheden i at bevare nysgerrigheden i vores videre proces og ikke tabe det det anderledes, skæve og ikke-rationelle syn på verden. Dette med udgangspunkt i en tese om, at et anderledes og åbent syn på verden kan lede til revolutionære og overraskende idéer, hvorfor vi i fællesskab besluttede at vi i den videre proces sammen ville bevare dette syn på verden.

Nanna Jelsgaard, forsøgets projektleder